

[Ministeren for Grønland]

stemning om et kvotaforslag på 300. Baggrunden var, at Norge klart havde tilkendegivet, at man ville indgive protest imod en sådan beslutning, idet kvoten på årsmødet i 1983 var blevet reduceret fra 1.690 til 635. En norsk protest ville ifølge hvalfangstkonventionen indebære, at beslutningen ikke var bindende for Norge. Efter dansk opfattelse ville en sådan situation, hvor Norge principielt ikke var bundet af nogen fangstbegrænsning, ikke være i overensstemmelse med de langsigtede fredningsmæssige interesser. En stemmeafgivning som skitseret i spørgsmålet ville således blot blive en tom demonstration, som ikke ville fremme de synspunkter, Danmark har gjort sig til talsmand for.

Et forslag om en kvota på 525 kunne ikke betragtes som et realistisk kompromis, da en række fredningsvenlige lande tilkendegav, at de enten ville undlade at stemme eller stemme imod. Sverige, der aktivt havde støttet forslaget om en kvota på 300, stemte således imod. Danmark undlod at stemme.

Resultatet blev, at planarforsamlingen uden afstemning besluttede at videreføre den hidtidige kvota på 635. Dette fangsniveau ligger inden for den videnskabelige anbefaling.

Idet jeg i øvrigt kan henvise til besvarelsen af spørgsmål nr. S 986 til miljøministeren, skal jeg fremhæve, at Danmarks holdning i disse spørgsmål bliver fastlagt i et nøje samarbejde mellem ministeriet for Grønland, udenrigsministeriet, miljøministeriet, Grønlands hjemmestyre og Færøernes landstyre.

Spm. nr. S 988

Til *justitsministeren* (21/8 84) af:

Egon Jensen (S):

»Da ministeren ikke har besvaret mit tidligere spørgsmål (nr. S 873) fyldestgørende, skal jeg på ny bede ministeren oplyse, hvornår ministeren vil ændre godtgørelser til domsmænd, nævninge og vidner, så disse ikke skal have indtægtstab, når de tvungent medvirker i retssager og dermed betaler for samfundets retsvæsen?«

Begrundelse

Det svar, jeg fik på mit tidligere spørgsmål til ministeren, kan groft karakteriseres som »God dag, mand – økseskaft«. Jeg har ikke

anmodet om at få oplysninger om baggrunden for ovennævnte ydelser. Dem kendte jeg. Ministeren bekræfter, at det vil koste det offentlige 5 mill. kr., at tvangsudskrevne domsmænd, nævninge og vidner skal have »delvis« dækning for deres medvirken.

Ministeren svarer, at vidner får 20–40 kr., og at nævninge og domsmænd får 330 kr. pr. døgn og i særlige tilfælde kan få mere. Man får 66 kr. for overnatning. Det kan undre, at ministeren kan finde, at dette er rimelige beløb, samt at ministeren kan finde overnatningsmuligheder for 66 kr.

Det bedes derfor oplyst, hvornår ministeren vil ændre disse urimelige satser. Jeg behøver ikke flere henvisninger til love og bekendtgørelser, og jeg er ikke interesseret i, at ministeriet løbende og med mellemrum vil vurdere, om der er anledning til forhøjelser. Vi befinder os i 1984, og alene dette måtte give anledning til regulering.

Svar (29/8 84):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Det kan oplyses, at der ikke på det foresatte finanslovsforslag for justitsministeriets område for 1985 er afsat bevillinger til dækning af merudgiften i forbindelse med en forhøjelse af ydelsen til lægdommere og vidner.

Justitsministeriet vil som nævnt løbende følge udviklingen og vurdere, om der er anledning til at søge ydelserne forhøjet.

Spm. nr. S 989

Til *miljøministeren* (21/8 84) af:

Arentoft (FP):

»Hvilken overvejelse har ministeren gjort sig om eventuel anvendelse af flyveaske, neutraliseret med ammoniak, til gødskning af skove, der er truet af skovdød?«

Begrundelse

Ihvorvel den med ammoniak neutraliserede flyveaske vil indeholde nogle tungmetaller, som vil være skadelige for konsumplanter til menneskeføde, vil det formentlig ikke være af betydning for træer i skove, og det er mig også uklart, hvorvidt træer i skove vil optage tungmetaller på samme måde som planterne i de såkaldte rodnetrenseanlæg.